

Mirsad Hadžikadić:

Imamo jedno sučeljavanje odnosno debatu na radiju. Zatim će biti jedna na televiziji, pa još jedna sedmicu kasnije. Tu je iskrsnula jedna stvar. Jedna od tih stanica javnog servisu, koja nije u vlasništvu ali je, zbog sastava svojih članova odbora pod uticajem odnosno pod kontrolom dvije velike stranke, odlučila je da teren podijeli na dva dijela. Kriteriji te podjele su zasnovani na njihovoj percipiranoj snazi kandidata, te su nas podijelili na kandidate ključnih stranaka na jednoj strani, i sve ostale na drugoj strani u tom sučeljavanju. Međutim, te velike face se nikad ne pojave. Na posljednjem sučeljavanju se od pet njih pojavio samo jedan, a i on je vjerovatno došao jer je znao da ostali neće doći, pa je odlučio da je sigurno pojaviti se. Kad smo ih nazvali i tražili objašnjenje zašto nismo svi zajedno, oni su rekli da je to zato što, ako na primjer pitate za Mirsada, on je pridošlica, on je novo lice i ne može biti sa ljudima koji su dugo u politici. Razmišljam o američkim debatama kad stave 16 kandidata na jednu scenu i svi dobiju ista pitanja, mogu samo zamisliti kako bi, kad se Obama pojavio, ovi naši rekli da ostali mogu biti ali Obama ne može jer je novi. Dakle, očito je da postoji polarizacija i da se s time moramo nositi.

Clark Curtis:

Kakvu poruku širiš? Mislim, ostalo je manje od dvije sedmice do izbora. Znam da osjećaš momentum. Jesi li nešto saznao sa ovih skupova pa detaljnije uredio poruku, ili samo nastavljaš sa istom porukom?

Mirsad Hadžikadić:

Prvi skup je bio test i bio je u prijateljskom okruženju, ljudima se jako svidio. Ja sam predugo držao govor, i ljudi su mi to rekli, jer sam se detaljno posvetio objašnjavanju našeg programa pa je to predugo potrajalo. Objasnio sam svaku pojedinačnu inicijativu koju planiramo, i bilo je predugo. Zato sam ovaj put u Mostaru skratio taj dio, jer je zaista suhoparno pričati o specifičnim politikama. Međutim, produžio sam emotivnije dijelove. U uvodu sam govorio zašto je, čak i ako misle da nemamo šanse zbog toga što sam ja nepoznat ili nema stranke i infrastrukture, promjena ipak potrebna i da oni imaju odgovornost da urade ono što mogu. To im se svidjelo. Takođe, pred kraj sam ispričao par priča koje imaju emotivnu vrijednost za sve uključene. Uključio sam i lokalne umjetnike, što se takođe dogodilo i u Tuzli, kao i lokalnog domaćina događaja. Dakle, taj dio je ostao isti. Općenito je prilično isto i mislim da imamo dobar raspored javnih tribina i

skupova, a sada uređujemo detalje tako da publika bude uključena. Imaj na umu da je ovo mnogo drugačije od ostalih skupova. Čak i u Sjedinjenim Državama, znam za skupove na kojima se javnost uključi, gdje oni postavljaju pitanja a vi odgovarate. Obično bude 10-15-20 govornika ili predstavljanja, ali ne bude interakcije, jer to je ključni dio, kad oni zapravo govore. Dakle, mi ćemo urediti te detalje, ali glavna stvar se radi na sceni.

Clark Curtis:

Šta je trenutno sa anketama koje bi mogle biti pouzdane po pitanju kako stvari idu? Ako ima, da li uopšte obraćaš pažnju na njih u ovom trenutku?

Mirsad Hadžikadić:

Na mojoj strani ima šest kandidata. Trojica dolaze iz ključnih stranaka, gdje svaka ima bar 70.000 članova, pa sve do 150.000 članova, što znači da vam treba 150.000 glasova da pobijedite. Dakle, ta trojica predstavnika te tri stranke obično vode u tim anketama, ponekad sa drugačijim redosljedom, a ja sam obično najbolji među ostalim, manjim strankama i kandidatima. Znači ja sam otprilike četvrti. Ali, te ankete se rade na uzorku od 1000 ljudi, ponekad pozivima a ponekad elektronskim sredstvima, pa ne znam baš koliko je to pouzdano. Još jedna anketa je urađena na internetu, na društvenim medijima, gdje sam dobio mnogo bolju poziciju, među prvih 2-3 kandidata. Ali ne mislim da je to sve pouzdano. Procenti su zanimljivi. Nemam pojma, realno, neko ko bi pogledao moj slučaj rekao bi da misli da mogu dobiti 2%-3% glasova, što je 20.000 do 25.000 glasova. A da bi pobijedio, treba oko 150.000 glasova. Ako dođemo do 10%, to znači oko 70.000, što je skoro pola glasova potrebnih za pobjedu, to bi šokiralo uspostavljene stranke i pokazalo da su ljudi spremni za promjene, jer ako ja dobijem 10% to znači da ima još 10% onih koji nisu glasali ali su željeli glasati za mene, ali su mislili da nemam šansu pa mi zato nisu dali svoj glas. To bi u suštini značilo da, ako osnujemo stranku odmah nakon izbora, a onda imamo četiri godine da se pripremimo i da imamo kandidate za sve nivoe vlade, mogli bismo postati ključna stranka za četiri godine. Dakle, mnogo je stvari o kojima se mora razmišljati. Nemam osjećaj gdje ćemo biti. Plus, moramo uzeti u obzir činjenicu da se ukrade 15%-20% glasova a neko od tih ljudi je glasao za vas a vi nemate pojma da je glasao za vas, ili neki glasovi budu poništeni samo zato što imaju još jedan iksić pored još nekog imena, što nije dozvoljeno. Nemam pojma. U medijima govorim da ću pobijediti jer nemam

nijednog pravog protivnika, ali tokom kampanje i na skupovima ja ljudima kažem da je ovo dugoročna borba i da bez obzira šta se dogodi moramo glasati i nastaviti vršiti pritisak. Dobra stvar u vezi Mostara je da su se ljudi okrenuli. Ljudi prihvataju da je ovo dugoročna borba i da je teška i da će trebati vremena, i sad od mene traže da ne odustanem bez obzira na ishod izbora, i da im je potrebna stranka i da su spremni raditi sa mnom na tome. Danas sam imao sastanak sa jednim vlasnikom kompanije, koji me u suštini zamolio da ne pravim nikakve dogovore ni sa jednom postojećom strankom. On je rekao da ne želi da pobijedim, jer ako pobijedim to će značiti da sam napravio dogovor sa nekom od stranaka, što znači da im nekako moram vratiti. Rekao je da želi da ostanem čist, da pokret ostane čist, da privuče ljude koji žele promjene i koji žele da država bude bolja. Rekao je da želi da izgubim sada tako da mogu pobijediti za četiri godine, sa pravim ljudima i zbog pravih razloga. I rekao je da će mi on i ljudi poput njega, koje mnoge poznaje, finansijski pomoći da uspijem, uticajem, savjetima, novcem. I interesantno je. Dobijam sve te razne savjete. Neki ljudi mi kažu da sam preblag, drugi kažu da moram lupiti šakom o sto i podići glas. Drugi me opet mole da ostanem kakav i jesam jer je to osvježavajuće i drugačije. Ljudi projiciraju ono što misle da žele da čuju, ono na šta su navikli, i misle da je to način da se bori, a sve u vezi mene i u vezi pokreta i naše poruke je drugačije od svega što su do sad vidjeli, pa neki reaguju tako što kažu da je to odlično i da je to ono što nam treba, a drugi kažu odlično ali radi više ovako tako da ljudi to razumiju. Interesantno je vidjeti sve to što se dešava.

Clark Curtis:

Mora da se zbog toga osjećaš dobro.

Mirsad Hadžikadić:

Da, osjećam se dobro po pitanju toga gdje stojimo. Nikad nisam ni postavio previsoka ni preniska očekivanja i u suštini kažem da ne znam i da se samo treba boriti i uraditi sve što se može da se bori, i da je to dugoročna borba, i ljudi to prihvataju. Nikad ne obećavam ništa i ljudi su umorni od obećanja. Dakle, u suštini, upravo je tako kako i treba biti. S obzirom da ovo radimo s vrlo malo novca, malo organizacije i vrlo slabim pristupom medijima, dobro nam ide.

Clark Curtis:

Ti si izuzetan čovjek.